



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Gallus & gallina assati reuiuiscunt in mensâ ludicis, vt probetur innocentia
luuenis peregrini suspensi, & diu in patibulo viui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

- » Si liber ab illis prodeat in auras, cui
 » Vnum insit alpha ventre grandiufulo,
 » Vel iota curuo, seu quid errati leuis;
 » Protinus in illum fulmina & volumina.
 » At si quid operum, quæ solent, illustrius
 » Superiùm fauore fecerint, infra omnia
 » Id eleuatur, vellicatur, ambitus
 » Et mentis atræ vel sinistrae carpitur.

Quid agas? cum Iesu Iesuitæ opprobria
 Fatentur ortu se à suo natos pati,
 Callosque grandes auribus suis gerunt,
 Armosque latos & capaces criminum,
 Quæ ne per vllum perpetrarunt somnium.
 Vin' scire fontem, Lector aut bone aut male,
 Liuorem & odium hi pessimos hostes habent.
 » Bonos subinde liuor, ast odium malos
 » Nocere semper cogit innocentibus.

*Gallus & gallina assati veniunt in mensa
 Iudicis, ut proberur innocentia Iu-
 uenis peregrini suspensi, & diu in patibulo
 vini.*

Ex Lucio Marimæo, lib. 5. de Reb. Hisp.

Q Vò clara Compostella peregrinos ciet
 Ad sacra Iacobi Zebedæi lipsana,
 Illò trahebat par piorum coniugum
 Cum prole, iuvene, quem venustas & pudor
 Animusque purus noxæ amabilem dabant.
 Mœnia iam inierant oppidi, cognominis

Magnò

Magno Dominico, quando captanda, vt solent,
 Quietis ergo, se in tabernam proximam
 Tulere fessos: ilico hospes, hospita,
 Et vtriusque gnata dudum nubilis,
 Vultu hospitali & commodo excipiunt lare.

Sed apparata vix scabella infederant,
 Rigidisque manibus consalutarant focum,
 En se puerulus quispiam intrò clam ingerit,
 Meretrice matre genitus, & claudo patre,
 Et ter nefandus, orbe si toto puer.
 Cupido, si nescitis, is nequam fuit,
 Alatus ille, nudus ille sagittifer,
 Qui de latèbris tela librauit suis.

Boni sergo mensæ dum peregrini accubant,
 Filia familias feracula his fert, ac refert,
 Et vina fundit, & ministrat sedula:
 Sed mox sagittâ transfadactâ in viscera,
 Amore cæco carpitur: moram haud ferens,
 Mensâ repostâ, segregem à parentibus
 Aggressâ Iuuenem, pandit incastram facem.

Hic subito, vt olim Sol pudicorum Ioseph,
 Exarsit oculis & animo: vix dexteram
 Abstinit, olli quin obumbraret genas,
 Vti addecebat, nube pugnorum graui:
 Tria modò dicta hæc, Apage prostibulū impudens,
 Dedit, ac reliquit. Hanc vbi inopinam tulit
 Voti repulsam, tætrius flammæ genus
 Furibunda pellex parturit odio effero.

Abitum parabant aduenæ, cum in manticam
 Incogitantis Iuuenis hæc argenteum
 Cratera mergit. Nec migrarant oppido,
 Cum fremere cœpit execrabilis lupa,

Scele-

Scelerisq̄ue nebulam proprij alieno tegens,
 Cratera furto clamitare perditum,
 Abire fures, improbos nunc iam hospites.
 Tumultuari cuius omnis, insequi
 Repentè Prætor, & satellitium frequens:
 Nec fortè passus mille ab vrbe dissitos,
 Placidis meantes gressibus matrem, patrem,
 Iuuenemq̄ue cogunt stare, cogunt prodere,
 Quid quisque gestet se penes. Quis hîc stupor
 Nati & parentum, quæ fuere lacrymæ?
 Furti tenetur Beniamini mantica;
 En hospitis cratera: non est vt neget.
 Protinus acerbâ Iudicis sententiâ,
 Frustrâ reclamans, euocansq̄ue Cælites,
 Damnatur ille, deq̄ue populo nigrâ
 Sauro rudenti guttur elisum dare,
 Et esse coruis iussus est ientaculum.
 Mæror parentes hausit implacabilis,
 Nec adesse duro pertulit spectaculo.
 Viam ergo cœptam profecuti, limina
 Tetigere tandem sancta Zebedæidæ.
 Quæ stillicidia fletuum hîc profuderint,
 Quæ vota, facilè creditur. Inter hæc aues
 Aethiopes, auras quæ pererrant vndique
 Ad stadia dena naribus acutissimæ,
 Oculisq̄ue lynces, si qua in excelso veru
 Assandâ proftet, solis ad flammæ, caro,
 Præpetibus alis aduolarunt ocyûs,
 Vt Iuuenis armos scalpturirent vnguibus,
 Oculosq̄ue niueos ore sorberent nigro,
 Quod volupe coruis in merendâ maximum est.
 Sed inanis auida spes fefellit guttura:

Imma-

Immane, quantis circumerrarint modis.

Si fortè propiùs adnatarent arbori,
Mors nulla, Boreas aliquis aut furens Notus
Subito coortu exsibilabat hos procul
» Verba crocitantés rauca: Quis tandem, malum, est
» Hic diobolaris furcifer, quem carnifex
» Nostri esse iuris atque pastus iusserat,
» Nos híc hiantes atque pallidos fame
» Tot iam dies noctesque ridet improbè?

Hic murmurantium sermo coruorum fuit,
Dum Iuuenis & superstes, & succi integer
Conniuet oculis, nec pili coruos facit,
Nec restis vllam perleuem, aut suspendij
Vim patitur: audit transeuntes, hos sibi
Mala imprecari, illos bona. Interim sua
Vbi soluère vota Peregrini, solum
Repetere libuit patrium, heu sine filio!
Mens fuit & illac transmeaturis, vbi
Pendère norant, dicere extremum Vale.

Mæstæ propinquant populo, in suspiria
Planctusque versi. Vidit, & pedes mouens
Manusque gnatus subrigens, Iam lacrymis
nater, inquit, tempera: viuis videns
» Etiam supersum. Summa Diuorum Parens,
» Magnusque Diuus, queis fuistis supplices,
» Vtrimque membra fulciunt innoxia.
» O nate viuis? Viuo, propera, Iudicem
» Et facere certum, & postulare, vt iam meæ
» Tandem ille facilis credat innocentæ.

Si pedibus alas Mercuri nectens suis
Volauit vniquam mulier, hæc prorsum fuit,
Quæ, dum vicissim filium affatur pater,

Præto-

Prætoris ædes impetu magno subit.

Is mensæ opiparæ fortè conuiuas habens,

Iubet introire, quidve poscat eloqui,

Et elocuta est genibus affixis solo:

» O Domine, viuit, nec potuit insons mori,

» O Domine, gnatus patibulo infausto meus

» Pendere nuper iussus. Actutum iube,

» Vt placidè ab altâ deuolutus arbore

» Mihi patriq̄ue redeat incolumis suo.

Præ nupero mœrore deliram ratus

Iudex, aperto splene responsi hoc dedit:

» Tam viuis ille, sic & aurâ vescitur,

» Quàm gallus & gallina, quos hîc conspicias

» Assos, & hinc & inde larido satos;

» Quos & deartuare iam iam molior.

Dixerat, & vnâ dexteram produxerat,

Vt vtrumque dissiparet in paropside,

En gallus & gallina vegeti, sospites

Repentè iactant è suâ lardum cute,

Plumasq̄ue nacti candidas, obambulant

Mensæ per æquor; obuias micæ vorat

Gallina; gallus tam suâ, quàm coniugis

Salute lætus, hemicyclo hanc ambiens,

Expectorare cœpit alto gutture

Pæna gallinaceum. Miraculo

Stupendo adactus Prætor, euestigiò

Cibis relictis, cumq̄ue conuiuis abit.

Tota properantem consecuta ciuitas

Sacra & profana, cumq̄ue ventum proximè est,

Vbi alacer oculis, candidissimus cute,

Nihilq̄ue solito longior stat pendulus,

Cui nullus imber vel pilum madefecerat,

Nec

Nec vllus ora Phœbus infuscauerat,
 Cui ne vel vmbra nocuerat volucrum,
 Ille comitatum plebe cernens Iudicem,
 Hos ore placido sic supernè affatus est:
 » En ego rapinâ nuper impactæ reus
 » Scilicet, ab alto conscius rei Deus
 » Non tulit vt insons morerer. Annon cernitis,
 » Hinc vt benigna me sinistra Virginis
 » Semper-Beatæ non grauetur tollere,
 » Et hinc Iacobi dextra ? commodissimùm
 » Vtrinque fultus viuo, nec quisquam magis.
 Haud mora, ligatis subter alas funibus,
 Humo suisque redditur plaudentibus,
 Habente meritas plebe Matri Cælitum,
 Dei que quondam Patrueli gratias.
 Quid interim gallina, quid gallus, dapes
 Inter relictî ? Iam probè epulatos, domum
 Prætor regressus, ad sacros ferri lares,
 Et exhiberi confluentibus iubet
 Nobile, nec antè cognitum spectaculum
 Volucres, cruentus quas trucidarat coquus,
 Spoliarat extis atque veste plumeâ,
 Demum igne tostas, in catino conditas,
 Dederat edendas, iam colore candido
 Nouis que pennis inclytas, vitâ frui
 Nouâ videre est. Hos & in septennium
 Vixisse iurat Auctor oculatus, dein
 Sibi concolores transdedit posteris
 Marem que feminam que ; quos & altero
 Peperisse similes testis est septennio.
 Sic vixit ac reuixit id miraculi
 Pluribus aristis, testibus que plurimis.

» O quan-

» O quanta vis est omnium rerum Arbitri !
 » Fas mihi sit in re non nouâ verbum notuum
 » Condere , Trifarchithaumaturgus est Deus.

*D. Franciscus docet Fr. Leonem quæ sit
 vera Religiosi hilaritas.*

Ex Chronic. lib. 2. cap. 48.

Hilaria aperuit , claudat etiamnum mea
 Hilaris ferendo , hilaris patrando grandia,
 Magnæ Minorum gentis Assisus Pater.
 Comite Leone, fratre candidissimo,
 Abs Perusinis fõrs remigrabat domum,
 Domum Mariæ ab Angelis cognominem.
 Stringebat arua bruma crudelissima:
 Ibant rigentes in lacernâ pallij;
 Lorica potiùs illa quàm vestis fuit.
 Cucullus inftar cassidis , præ aspro gelu
 Stabat rigidior diriorque ipso gelu.
 Niuosus aures aquilo corrugauerat
 Veteris ad instar pellis , aut frixæ vngulæ.
 Naso frequentes depluebant stiriæ,
 Nisi præacuto fortè pigræ frigore,
 A nare starent pendulæ , quales solent
 Stillicidiorum stare de canalibus.
 Suam sonori musicam, nolint velint,
 Vtrique dentes concinebant frigidam.
 Cruciabat ima cyclas affrictu pedes.
 Leo anteierat , quando Franciscus , Gradum,
 » Inclamar , ehodum siste tantillum , ô Leo.

Leo